

NUMER POJEDYNCZY

20 gr.

Prenumerata:

roczna . . . 4 — zł.
kwartalna . . . 1:10 zł.

ECHO

Taryfa ogłoszeniowa
miesięcznie:

$\frac{1}{4}$ str. 20 zł. $\frac{1}{8}$ str. 12 zł.
 $\frac{1}{16}$ str. 8 zł. $\frac{1}{32}$ str. 6 zł.
 $\frac{1}{64}$ str. 4 zł.

Z NAD WISŁOKI

DWUTYGODNIK KOŁA MIEJSCOWEGO ZWIĄZKU OFICERÓW REZERWY OKRĘGU KRAKOWSKIEGO
POŚWIĘCONY
SPRAWOM KULTURALNO-OŚWIATOWYM, SPOŁECZNYM I GOSPODARCZYM

Adres redakcji i administracji: Prof. Stanisław Wiśniewski, Dębica.

Prof. Ignacy Mościcki

wybrany ponownie w dniu 8-go maja br. Prezydentem Rzeczypospolitej,
złożył na Zamku dnia 9 maja br. przepisana art. 54 Konstytucji przysięgę.

Zgromadzenie Narodowe, na posiedzeniu odby-
tem w dniu 8 maja, dokonało wyboru Prezydenta
Rzeczypospolitej na nową kadencję, trwającą 7 lat.

Wybór ten wywołał w całej Polsce oddźwięk
szczerego zadowolenia, gdyż zapowiada dalszą
erę stabilizacji dotychczasowych stosunków w Pań-
stwie, wykluczających zmiany i wstrząsy, tak
szkodliwe dla budującej się wśród największych
trudności zewnętrznych i wewnętrznych Ojczyzny.

Osoba ponownie wybranego Prezydenta daje
nam wszystkim gwarancję, że przez następnych

7 lat wzmoże się siła i spoistość młodego Pań-
stwa, wzrośnie jego powaga i znaczenie na ze-
wnątrz, a wewnątrz wśród ustabilizowanych sto-
sunków zawrze wzorem Pana Prezydenta praca
pokojowa dla dobra obywateli ze spotęgowaną
energiją.

Tą wiarą przepojone serca narodu łączą się
wspólnie w silnym i szczerym okrzyku:

Niech żyje Najjaśniejsza Rzeczpospolita z Pa-
nem Prezydentem Ignacym Mościckim na czele!

Przemówienie

wygłoszone na rynku w dniu 3-go Maja przez Prof. Stanisława Milewskiego, wiceprezesa
Związku Oficerów Rezerwy w Dębicy.

Każdy naród ma w swej historii pewne zdarze-
nia, pewne daty, z którymi ściślej łączy się jego
pamięć i serce i które częściej wspomina, aby za-
trzymać tradycję i zachować jasność życia pań-
stwowego.

Taką chwilę, w której cofając się myślą w prze-
szłość, nawiązujemy nić serdeczną z naszymi
przodkami, nazywamy świętem narodowym.

I nie po to tylko zwracamy się w dniu takim
ku przeszłości, aby pamięci ojców oddać należną
im cześć i podziękę, lecz także po to, aby roz-
pamiętywać, czego dokonali, aby z czynów ich
wysnuć pewną naukę w myśl zasady: „Historia
est magistra vitae“.

Wiele słonecznych i jasnych chwil mieliśmy
w przeszłości, lecz z pośród wszystkich jedna
szczególnie czcimy i wspominamy — dzień 3-go
maja 1791 r. Nie dziwimy się, że ten dzień wy-
braliśmy z pośród złotych kart naszej historii i że
podnieśliśmy go do godności Święta narodowego.
Gdyby nie było tego dnia, byłibyśmy zginęli jako
ciało martwe, przeżarte zgnilizną i zepsuciem.

Bo w dniu tym przebudziło się sumienie naro-
dowe. Ci, którzy wówczas kierowali losami pań-
stwa, zaczęli dochodzić przyczyn jego upadku, a
znalazłszy je we własnych błędach, postanowili
rozpocząć nowe życie w imię hasła: „Salus rei-
publicae suprema lex esto“.

Niedługo wprowadzie trwało dzieło tej garstki
patriotów, wchodzących w skład Sejmu Cztero-
letniego, a jednak pozostawiło po sobie tak uro-
dzajny zasiew na przyszłość, że nie zagłuszyły go
długie lata niewoli, że stało się jakoby przepięk-
nym testamentem gasnącej Rzeczypospolitej.

I istotnie — przebiegając dzieje ostatniego stu-
lecia niewoli, możemy wszędzie napotkać głęboki

ślad konstytucyjnych haseł i czerpanej z konsty-
tucji siły działania.

Tymczasem upłynęło 130 lat.

W marcu 1921 roku uchwalono nową konsty-
tucję, lecz nie zerwano nici, snującej się przez
pokolenia od chwili konstytucji 3 maja. Konsty-
tucja marcowa, jako dzieło konstytucji majowej,
dała nam ustrój wolny i żywotny, dostosowany
do ducha czasu.

Z chwilą jednak uchwalenia konstytucji, wy-
rosła przed nami jedna piękąca potrzeba — wy-
chowanie nowego obywatela, zdolnego do rozum-
nego korzystania z przysługujących mu praw i do
należytego wypełniania obowiązków, nałożonych
mu konstytucją.

Rzeczpospolita parlamentarna, bo taki ustrój
wprowadziła konstytucja marcowa, jest jedną
z najtrudniejszych form ustrojowych i dlatego
wymaga od swych obywateli cnoty miłości, mą-
drości i dojrzałości politycznej.

Dawniej dzieło Sejmu Czteroletniego poprze-
dziły wielkie reformy wychowawcze Komisji Edu-
kacyjnej, konstytucja marcowa natomiast uprze-
dziła przebudowę psychiki społeczeństwa, wyro-
słego w niewoli.

Trzeba było rozpocząć wychowanie nowego
obywatela, któryby zrozumiał, że dawna, tak glo-
ryfikowana walka z rządami zaborczymi, dziś we
własnym państwie byłaby zbrodnią, że dawne
rozsadzanie trzeba zastąpić odbudową i dosko-
naleniem, że w miejsce buntu trzeba wprowadzić
dyscyplinę, a sztukę umierania dla Ojczyzny trzeba
zastąpić sztuką życia. To przetwarzanie duszy
narodu połączyło się ściśle z wychowaniem mło-
dego pokolenia, nie drażnionego już zębem nie-
woli, które za lat kilkanaście przystąpi do współ-

pracy z nami i weźmie na swoje barki odpowie-
dzialne zadanie utrwalania bytu narodowego i roz-
budowy dzieła ojców swoich. Trzeba nam dziś
w tem młodem pokoleniu stworzyć granitowe
podstawy przyszłych przyzwyczajęń, wsaczyć
w nie to wszystko, co w przyszłości ma zadecy-
dować o jego twórczej pracy.

Wielką zatem i ciężką mamy pracę przed so-
bą, tembardziej, że w okresie tej wewnętrznej od-
budowy państwa i obywatela nie możemy ani na
chwilę zamknąć oczu na to, co dzieje się na ze-
wnątrz. Polska jest jakoby wyspą na morzu usta-
wicznych zaburzeń; ze wschodu uderza o nasze
brzegi fala zamętu i gorączkowej propagandy ko-
munizmu, z zachodu zaś sroży się fala barbarzyń-
skiego terroru i autokracji bojówek z pod znaku
swastyki — symbolu odwetu i nienawiści.

Początkowo nie wróżyono nam w tych klesz-
czach długiego życia.

Przypomnijmy sobie łowolne twierdzenie
niemieckie o Polsce, jako „państwie sezonowym“,
powołaniem do życia przez potężnych opiekunów,
lecz nie mającem warunków trwałego istnienia;
przypomnijmy sobie te pamiętne słowa dzisiejsze-
go prezydenta Rzeszy — Hindenburga, rzucone na
zjeździe w Opolu w kwietniu 1919 r.: „Nie byłoby
dla nas niebezpieczeństwa cięższego, niż istnienie
Polski, gdyby ona istotnie miała się utrzymać jako
państwo niepodległe; ale nie ulegamy temu nie-
pokojowi“.

O czym to wszystko świadczy? O braku wiary
w naszą zdolność do pokierowania losami wła-
snego państwa. Jakże grubo zawiedli się Niemcy!
Nie przypuszczali, że już w mrokach zapomnienia
zapadło dawne pokrzykiwanie szlachty, że „Polska
nierządem stoi“, nie przypuszczali, że dziś w prze-
ciwieństwie do dawnego podporządkowania się
trudnościom — z poczucia walki, z poczucia trud-
ności wydobywamy wzmożone nasze siły, nie
wiedzieli, że siła ta rwała się do czynu w naro-
dzie od chwili konstytucji majowej.

I nic dziwnego, że niepokój naszych wrogów
wzrasta, gdy ziemie polskie cementują się coraz
silniej, jakby dla zadokumentowania, że krew prze-
lana o ich wolność jest najlepszym spoidłem.

Dziś, w okresie powojennego jeszcze zamętu,
w okresie kryzysu politycznego i ekonomicznego
Europy, gdy coraz więcej odrastają lby tej hy-
drze, której pokonanie kosztowało miliony mogił,
potrzeba nam przede wszystkim jednego: gotowo-
ści do czynu. Wiemy dobrze, że nasz zachodni
sąsiad wre nienawiścią ku nam, wiemy o tej mo-
bilizacji serc, umysłów i dłoni przeciwko naszym
najświętszym prawom i odwiecznym ziemiom, —
wiemy o jego zakusach rewizjonistycznych i dla-
tego, musimy na to odpowiedzieć jednym — spo-
kojnym pogotowiem.

Pogotowiem naszym to te tysięczne szeregi

Oficjalna część Okręgowego Związku Oficerów Rezerwy.

Kraków, Florjańska 14. Tel. 125.50.

Rachunek bieżący w P. K. O. Nr. 410 562. Okręg Kraków. — Nr 409.409. Koło Kraków.

Koła i Delegatury: Białą, Bochnia, Brzesko, Busko Zdrój, Chrzanów, Dąbrowa ad Tarnów, Dębica, Gorlice, Jasło, Kraków, Limanowa, Miechów, Mielec, Myślenice, Nowy Sącz, Nowy Targ, Oświęcim, Pilzno, Tarnów, Wadowice Wieliczka, Zakopane, Zator, Żywiec.

KOMUNIKAT OKRĘGU.

Dnia 2 maja br. o godz. 19.15 w lokalu własnym przy ul. Florjańskiej 14 odbyło się zebranie informacyjne dla nowo wstępujących oficerów rezerwy do naszego Związku z następującym porządkiem dziennym:

1) Powitanie zebranych przez prezesa Związku inż. B. Skąpskiego, mjr. rez.

2) O roli i zadaniach oficera rez. (referował kol. inż. Dr A. Łuszczkiewicz).

3) O pracy członków w WF. i PW. i zawodach strzeleckich i POS. (referował kol. St. Szczepański, por. rez.).

4) O warunkach przyjęcia do Związku (ref. sekretarz kol. M. Seifert, ppor. rez.).

Na zebraniu byli obecni następujący oficerowie rez., którzy wypełnili deklarację przyjęcia:

Ppor. Antoni Michorczyk, Henryk Twaróg, Feliks Bajer, Jan Goliński, Dr Włodzimierz Warchałowski, Stanisław Popiel, por. Wojciech Gil, ppor. Roman Wojnarowski, ppor. Józef Ciula, Zenon Druzgała, Krzysztof Morstin, Dr Jan Kielar, Mgr. Franciszek Doczekal, Mieczysław Dutczyński, ppor. Czesław Czarnecki, Wiktor Michalski, Izidor Jakiel, Stefan Prochowski, Tadeusz Grudziński, Jan Jarko, plut. podch. Zbigniew Strachowski, Zygmunt Ladra, kpr. podch. Edmund Strzeboński, plut. podch. Jerzy Żuwał.

Wyżej wymienieni oficerowie rez. i podch. rez. po przyjęciu ich przez Zarząd Koła, który będzie obradował w dniu 10 bm., będą o przyjęciu do Związku osobno zawiadomieni.

Sprawozdanie z działalności za rok 1932 i sprawozdania kasowe Kół.

Koła, które dotychczas nie nadesłały sprawozdań (kilka brak), winny te już w najbliższych dniach nadesłać.

Ryczałty i wkładki, urgens.

Koła zalegające z opłatą wkładek, winny zaległości natychmiast wyrównać i opłacać bieżące wyznaczone wkładki, wzgl. na poczet wkładek przekazywać czekiem PKO. Nr. 410.562 z zapotaniem przyczyn zwłoki.

Zawody strzeleckie Kół — przypomnienie.

Zawody o mistrzostwo Kół winny się odbyć w bieżącym miesiącu. Prosimy o dalsze zgłaszanie zespołów i uczestników indywidualnych na zawody okręgowe. W razie braku minimum wymaganej ilości Kół do zawodów okręgowych, odbędą się zawody międzykołowe w Krakowie z Kół i uczestników zgłoszonych.

Prenumerata „Echa”.

Wskazaniem jest, aby Koła, które dla swych członków dotychczas nie zaprenumerowały „Echa” porozumiały się z Zarządem Koła ZOR. w Dębicy w sprawie prenumeraty. Tak Zarządy Kół, jak i członkowie winny z redakcją „Echa” współpracować, Zarządy przez umieszczanie komunikatów i sprawozdań z działalności związkowej, zaś członkowie opracowywać artykuły wstępne (czołowe) z dziedziny społecznej, wojskowej, W. F. i P. W., kulturalnej i t. d.

walecznej armii polskiej, to te tysięczne zastępy zdyscyplinowanej młodzieży, to naród cały świadomy niebezpieczeństw i związanych z nimi obowiązków.

My przecież nie będziemy licytować się w budzeniu nienawiści lub szerzeniu hasel zaczepnych, ale równocześnie nie pozwolimy, by jakikolwiek atak, jakiegokolwiek niebezpieczeństwo nie zostało na czas odparte.

KOMUNIKAT SEKCJI OŚWIATOWEJ KOŁA KRAKOWSKIEGO Z. O. R.

Przypominamy, że biblioteka ZOR., jakkolwiek szczupła, posiada jednak szereg instrukcji i regulaminów, obowiązujących obecnie w armii, których przestudiowanie (przypomnienie czy też zapoznanie się z ich treścią) połączone będzie z dużą korzyścią dla tych kolegów ofic. i podch. rezerwy, którzy zostali powołani w bieżącym roku na ćwiczenia wojskowe rezerwy. Dla orientacji podajemy tu szereg ważniejszych książek, znajdujących się w bibliotece ZOR.

1. **Ogólne.** Mjr. Załuska: Taktyka. — Kpt. Rzepecki: Działania batalionu. — Ppłk. Berling: Oficer.

2. **Piechota.** Biblioteczka oficera rezerwy piechoty (nowość): T. I. Organizacja wojska. T. II. Służba wewnętrzna. T. III. Nauka o broni. T. IV. Wyszczególnienie strzeleckie. T. V. Terenoznawstwo. T. VI. Umocnienia polowe i służba sapercka. T. VII. Taktyka. T. VIII. Hygiena żołnierza. T. IX. Hygiena konia. T. X. Gospodarka kompanii w polu.

3. **Artylerja.** Regul. artyl. polowej: Działoczniny przy 75 mm armacie wz. 1902. — Regul. artyl. konnej: Działoczniny przy 76 mm armacie wz. 1902. Regul. artyl. ciężkiej: Działoczniny przy 105 mm armacie wz. 1913. — Regul. artyl. ciężkiej: Działoczniny przy 155 mm haubiczy wz. 1917. — Rozkazodawstwo dowódcy dywizjonu artylerji.

Prócz tego mamy po parę regulaminów innych broni i służb.

Biblioteczka ZOR. czynna codziennie w godzinach dyżurowych. Zgłaszać się należy do dyżurnego. Ponadto członkowie ZOR. mają prawo korzystać z biblioteki wojskowej DOK. Nr. V. (kasyno garnizonowe, ul. Zybkiewicza), bogato zapatrzonej we wszelkie regulaminy, podręczniki i instrukcje wojskowe polskie i obce, oraz obszerny dział beletrystyczny. Opłaty w bibliotece DOK.: kaucja 10 zł., opłata miesięczna 50 gr., biblioteczka Z. O. R. bezpłatna.

KOŁO DĘBICA.

Walne Zebranie Koła ZOR.

W dniu 27 kwietnia 1933 r. odbyło się w sali Sokoła w Dębicy Zwyczajne Walne Zebranie członków Koła ZOR.

Po sprawozdaniu, złożonym przez prezesa, wiceprezesa i sekretarza oraz Komisję rewizyjną, udzielono ustępującemu Zarządowi absolutorjum, poczem przystąpiono do wyboru nowego Zarządu.

Prezesem wybrano ponownie Mgr. Stanisława Niemca, wiceprezesem prof. Stanisława Milewskiego, zaś członkami Zarządu: inż. Józefa Sawickiego, inż. Piotra Mięza, prof. Stanisława Wiśniewskiego, oraz Piotra Klamuta, jako referenta P. W. i W. F.

Do Komisji rewizyjnej wybrano: dyr. Stanisława Markiewicza, dra Bronisława Klusa i prof. Stanisława Szytkowskiego.

Stałym delegatem na Okręgowy Zjazd Delegatów Kół wybrano prof. Stanisława Wiśniewskiego.

I dlatego dziś, w tym dniu radości, w dniu Święta Narodowego życzyć nam sobie tylko należy, by te cnoty miłości Ojczyzny, mądrości i dojrzałości politycznej, przekazane nam przez twórców konstytucji majowej, błyszczały coraz więcej nad całą naszą Ojczyzną, by Naród polski wpatrzony w swego Wielkiego Budowniczego i Wodza Naczelnego — Józefa Piłsudskiego, szedł z wiarą w siłę i świetlaną przyszłość.

go, jako członka Zarządu Okręgowego Z. O. R. w Krakowie. Ponadto z urzędu delegatem jest każdorazowy prezes Koła.

W sprawie przyjęcia podchorążych rezerwy na członków — po wyjaśnieniu mgr. Niemca i prof. Wiśniewskiego — uchwalono zgodnie z zaleceniem Okręgowego Zarządu w Krakowie przyjmować podchorążych rezerwy na członków zwyczajnych Koła ZOR. z tem zastrzeżeniem, że o ile po dwóch odbytych ćwiczeniach lub po upływie 5 lat od chwili ukończenia szkoły podchorążych nie otrzymają nominacji na podporuczników, skreśla się ich z listy członków Koła.

DEKRET O SŁUŻBIE WOJSKOWEJ PODOFICERÓW I SZEREGOWCÓW.

Ukazało się rozporządzenie ustawodawcze Prezydenta Rzpltej o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców.

Art. 1 stwierdza, że wojsko narodowe, siła zbrojna państwa, będąca ochroną i ostoją niepodległości i wolności Rzpltej, będzie po wsze czasy podlegać opiece narodu.

Art. 2 tak określa podstawowe obowiązki żołnierza: Żołnierz jest obywatelem, na którym spoczywa szczególny obowiązek bronięcia ojczyzny i gotowości każdej chwili oddania życia w jej obronie. W szczególności winien on służyć za wzór miłości ojczyzny i honoru, pełnić zawsze wiernie i uczciwie służbę narodową, być dbałym, sprawiedliwym dowódcą, opiekunem i wychowawcą podwładnych żołnierzy, posłusznym i oddanym podwładnym, szczerym i doskonałym kolegą, oraz życzliwym współobywatelem całej ludności, której praca i patriotyzm są warunkiem siły wojska.

Żołnierzem staje się każdy z chwilą przyjęcia go do wojska.

Każdy żołnierz składa przysięgę wojskową, w której rozróżniono trzy teksty: dla chrześcijan wszystkich wyznań, dla niechrześcijan prócz Mahometan, wreszcie dla Mahometan.

Żołnierze dzielą się na wykonujących powszechny obowiązek wojskowy, a więc poborowych i ochotników w służbie czynnej, obowiązanych do służby w rezerwie, obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, pełniących służbę wojskową na mocy dobrowolnego zobowiązania się, do których należą nadterminowi, podoficerowie zawodowi i podchorążowie w szkołach oficerów zawodowych, wreszcie na pełniących służbę wojskową na podstawie nominacji, a więc oficerów.

Ze względu na stopień żołnierze dzielą się na oficerów, podoficerów i szeregowców. Szeregowcem jest szeregowiec i starszy szeregowiec, podoficerem: kapral, plutonowy, sierżant, starszy sierżant i chorąży.

Następnie rozporządzenie mówi o stopniach wojskowych i subordynacji, oraz o awansach.

Podoficerów i szeregowców do stopnia starszego sierżanta awansuje przełożony o uprawnieniach od dowódcy pułku wzwyż, natomiast prawo awansowania podoficerów do stopnia chorążego przysługuje ministrowi spraw wojskowych.

Podoficer lub szeregowiec zostaje pozbawiony stopnia w razie utraty lub braku obywatelstwa polskiego, względnie w przypadku skazania wyrokiem sądowym na karę wydalenia z wojska. Degradacja może nastąpić na podstawie wyroku sądowego lub orzeczenia dyscyplinarnego.

Pozatem osobny rozdział rozporządzenia określa zasady służby wojskowej podchorążych.

Uroczysty obchód 3 Maja w Dębicy.

Dzień 3-go Maja obchodzony był tego roku w Dębicy w szczególnie uroczystym nastroju.

Prześliczna pogoda dostroiła się do uroczystości, mającej uświetnić nie tylko dzień Królowej Niebios i Korony Polskiej, ale nadto przywołać pamięć wielkich dni historii naszej i wielkich przodków, którzy pozostawili po sobie testament, którego w sercach naszych nawet półtora wiekowa niewola wymazać nie zdołała.

Capstrzyk, odegrany dnia 2 maja po ulicach miasta przez orkiestrę kolejową i 5 p. strzelców konnych, wezwał ludność do udekorowania domów i przygotowania się do uroczystości w dniu następnym.

O godzinie 9 rano 3 maja zapełniły się ulice miasta wojskiem i organizacjami, zdążającymi na uroczyste nabożeństwo w kościele parafialnym. Kazanie podniósł wygłosił ks. Dr Bochenek, mszę św. celebrował w obecności przedstawicieli wojskowości, urzędów i organizacji ks. dziekan Kopenicki.

Po nabożeństwie ruszyły oddziały i ludność na rynek, by po defiladzie wysłuchać przemówienia prof. Milewskiego (zamieszczonego na wstępie w „Echu”), poczem przedstawiciel „Strzelca” p. Klamut odczytał manifestacyjną rezolucję antyniemiecką, według tekstu podanego przez Związek Obrony Kresów Zachodnich. Obecna na uroczystości ludność uchwaliła rezolucję z entuzjazmem, wyrażając swoje uczucia patriotyczne odśpiewaniem Roty Konopnickiej.

Uroczystość zakończyła się akademią w Sokole, na której po przemówieniu prof. Palucha odegrano z werwą sztukę Bałuckiego p. t. „Radcy pana radcy”. Zebrana licznie publiczność wielokrotnie oklaskiwała znakomitą grę miejscowego zespołu scenicznego T. S. L.

Że tegoroczne święto 3-go Maja wypadło wprost imponująco w naszym mieście, zawdzięczyć należy

Komitetowi Obywatelskiemu z Zarządem TSL. na czele i Wojskowości, która z całym garnizonem i orkiestrą 5 p. strz. k. wzięła w niej udział.

ZAWODY KONNE KAWALERJI GARNIZONU W DĘBICY.

Również popołudniowe wyścigi konne, urządzone w dniu 3 maja przez tutejszy garnizon, znajdujący się pod dowództwem p. płk. Kowalczeńskiego, wykazały licznie zgromadzonej ludności tak z miasta, jak i okolicznych wsi, sprawność jazdy naszej. — W wyścigach tych brały udział także panie.

W konkursie lekkim pierwszą nagrodę zdobyła pani płk. Kowalczeńska, oraz por. Szydek, ppor. Tarczak i por. Dębski; w ciężkim konkursie por. Sędzielarz, rotm. Starnawski i por. Stricker.

Zwycięzców udekorował p. płk. Kowalczeński, dowódca 5 p. strz. k. w Dębicy, oraz p. płk. Godlewski, dowódca 20 p. uł. z Rzeszowa.

Zawodami kierowali p. rotm. Starnawski i p. por. Stricker.

Dochód uzyskany ze wstępów na zawody przeznaczono na cele kulturalno-oświatowe żołnierzy 20 p. uł. i 5 p. strz. k., stacjonowanych w Dębicy.

BIEG ROZSTAWNY III. OKRĘGU SOKOLEGO W TARNOWIE.

Dla uczczenia rocznicy Konstytucji 3 Maja zarządził prezes Okręgu III. radca Manaczyński w porozumieniu z nacz. Wierzbnowskim bieg rozstawny w dniu 2 maja wszystkich 14 gniazd, należących do Okręgu.

Biegły więc sztafety od Brzeska, Cieżkowic, Tarnobrzegu i Ropczyc w liczbie 260 druhow i druchin ku Tarnowu. Gniazdo dębickie przebiegło przestrzeń 12 km. z Dębicy do Pilzna w przeciągu 32 minut, wykazując karność i sprawność naszych młodych, jakkolwiek nielicznych druhow i druchin w tym dziale sportu.

Z Posiedzenia Rady gminnej w Dębicy.

O delegatów do Rady Powiatowej z m. Dębicy.

Komisarz Rady powiatowej p. starosta Celewicz, uwzględniając słuszne postulaty miasta Dębicy i Rady gminnej, powołał jeszcze za życia śp. radcy Stanisława Dihma jako drugiego delegata z Dębicy p. dyr. Roberta Bergera. Słuszną jest jednak prośba obywateli i Rady gminnej, by p. Starosta powołał w miejsce zmarłego śp. Dihma drugiego delegata, któryby wspólnie z dyr. Bergerem mógł odpowiednio reprezentować i bronić w Radzie powiatowej skutecznie interesów największej gminy w powiecie, jaką jest m. Dębica.

Zatwierdzenie budżetu gminnego miasta Dębicy za rok 1932/33.

Wydział powiatowy w Ropczycach zatwierdził budżet miasta Dębicy, obniżając go w wydatkach o kwotę 2200 zł. Zmniejszono mianowicie wysokość kwot, uchwalonych na konserwację budynku gimnazjalnego, Straż Ochotniczą i t. d.

Nowa opłata budowlana.

Rada gminna na posiedzeniu w dniu 2 maja uchwaliła pobierać opłatę przy udzielaniu koncesji na budowę od każdorazowego kierownika budowy od kondygnacji, t. j. parteru lub piętra kwotę 10 zł., od poddasza zaś 5 zł. na rzecz gminy. Dotychczasowa opłata za komisję, udzielając koncesji właścicielowi budującego się domu, pozostaje bez zmiany. Wprawdzie pp. Wierzbnowski, jako przedsiębiorcy budowlani, występują przeciw uchwaleniu tego podatku, jako obciążającego obywateli, a nie ich, bo oni i tak każą sobie go zapłacić przy umowie z właścicielem, jednakowoż radni wychodzili z założenia, że gmina jest zadłużona i budżetowana kwota w dochodach nie osiągnie spodziewanej wysokości, więc każdy, choćby najdrobniejszy dochód dla gminy należy wykorzystać, zwłaszcza że tak drożna kwota nie obciąży płatnika, który w zamian za to otrzymuje ze strony gminy fachowy i od-

powiedzialny nadzór w osobie znanego i zaangażowanego do wykonywania tego nadzoru p. inż. Skoczka z Tarnowa. Zresztą pobór tych opłat jest praktykowany we wszystkich miastach Polski, a przez pobieranie tego podatku gmina dowiaduje się, kto jest odpowiedzialnym budowniczym i wykonuje tem samem dokładniejszy nadzór.

Z gospodarki gminnej za dawnego burmistrza.

Rada gminna uchwaliła za rządów poprzedniego burmistrza Dra Nagawieckiego opuścić pewną kwotę z czynszu dzierżawnego dzierżawcom opłat i przedsiębiorstw gminnych. Przeciw tej uchwale wniósł radny p. Kerner i Klimaszewski rekurs, który został uwzględniony przez Wydział powiatowy. Cóż jednak z tego, gdy nastąpiło tymczasem przedawnienie i kwoty, z którymi dzierżawcy przez całe lata zalegali, przepadły dla gminy bezpowrotnie! A są to kwoty, przekraczające sumę 3000 zł. i tak: p. Józef Bakas zalega od 1928 r. z kwotą 115 zł. odsetek; p. Osuchowska z kwotą 616 zł. i 973 zł. odsetek za winne i spłacane częściowo ratami parę tysięcy zł.; p. Roman Osuchowski z kwotą 705 zł.; p. Ząbek z kwotą 1443 zł.

Rada upoważniła Zwierzchność miasta do wniesienia skargi, o ile jeszcze nie nastąpiło zupełne przedawnienie; w przeciwnym razie oddać tę sprawę Wydziałowi Powiatowemu do ewentualnego wyegzekwowania. Zdaje się jednak, że sprawa ta jest już przesądzoną, gdyż dawny burmistrz tych kwot w odpowiednim czasie nie ścinał i dopuścił do straty tak poważnej kwoty z powodu przedawnienia. A przecież jako prawnik powinien był wiedzieć, na jaką stratę naraża gminę, która obecnie robi bokami, by spłacić chociażby najpilniejsze zobowiązania.

Plaga weterynaryjna w mieście.

Moralne zmuszenie do opuszczenia stanowiska miejskiego lekarza weterynaryjnego p. R. Drzała,

cenionego przez ogół obywateli za swoją naprawę uczciwą i niejednokrotnie bezinteresowną pracę w wypadkach, gdzie chodziło o ratowanie dobytku niezamożnych obywateli, zaczyna mścić się w sposób, budzący niepokój. Wspomniany lekarz tępieniem nadużyć, w zakres weterynaryjny wchodzących, naraził sobie ludzi, chcących ciągnąć ze swojego fachu nadmierne zyski, niestety kosztem naszego zdrowia. Badania, wykonywane przez jego następcę w Rzeźni Eksportowej, dokonywały się nieudolnie i zbyt powoli, gdyż do tego badania wciągano podobno czasem zastępczo człowieka niefachowego. Stąd Rada powiatowa postanowiła odnieść się do Województwa, by powołało z powrotem będącego na urlopie p. Drzała, który zaskarbił sobie wdzięczność i uznanie obywateli w mieście i rolników w powiecie. Ponieważ p. Matusiakiewicz, obecny lekarz weterynaryjny otrzymał również urlop zdrowotny, Wydział weterynaryjny Województwa, czyniąc zadość prośbie gminy o zarządzenie tym nienaturalnym stosunkom i brakowi lekarza wet. w mieście, przeznaczył na tymczasowego lekarza p. Pacześniowskiego, człowieka młodego i posiadającego zbyt krótką praktykę fachową.

W ten sposób miasto, w którym obowiązki lekarskie bez zarzutu spełniał jeden lekarz, będzie musiał opłacać 3 lekarzy weterynaryjnych, a mianowicie: p. Matysiakiewicza, który jest na płatnym urlopie, p. Pacześniowskiego, który jako młody jeszcze lekarz, nie zdoła pracować w Rzeźni Eksportowej i równocześnie w rzeźni miejskiej, więc trzeba mu dodać pomoc w osobie trzeciej, t. j. p. Schlesingera z Radomyśla.

Pomoc ta będzie kosztowała miasto miesięcznie 300 zł, plus koszt dojazdu w kwocie 150 zł. Lecz i to wszystko jeszcze nie zapobiegnie złemu, które niektórzy panowie z Rady na miasto ścignęli. Spowodowali oni, jak słusznie zauważył radny S., odejście p. Drzała przez wykazywanie jego rzekomo nadmiernych poborów i redukcję ich poniżej minimum jego egzystencji. Niechże postarają się teraz o takiego lekarza weterynaryjnego, jakim był p. Drzał lub wynagrodzą miastu straty, jakie miasto obecnie będzie ponieść musiało.

W sprawie planu regulacyjnego miasta Dębicy.

Dochodzą nas pogłoski, że Wydział powiatowy na skutek pozostawiania pism Wydziału powiatowego bez odpowiedzi ze strony Zarządu miasta, oddał wykonanie pomiarów tryangulacyjnych i poligonowych, potrzebnych do stworzenia planu regulacyjnego miasta, p. inż. Baumanowi z Ropczyc.

Pochwalamy pośpiech władzy nadzorczej, jaką jest Wydział powiatowy dla miasta, gdyż zapobiegnie on wkrótce dzielnemu i szkodliwemu zabudowywaniu parcel budowlanych.

Sądzymy jednak, że do tej pracy powołać należało geodetę-urbanistę z większych miast, a zgłoszeń w tym względzie miał Wydział powiatowy dosyć, między innymi z Krakowa, a nie robić eksperymentów kosztem gminy, której się nawet o zdanie wcale nie pytano, chociaż objął władzę w mieście nowy burmistrz, który z pewnością by sprawę nie lekceważył.

„Majcherkowi Szeli“ z Dębicy.

Na perfidne i kłamliwe prowokacje odpowiadają zaczepiane oszczerco osoby, że żyją i bawią się za swoje pieniądze, nie uciekając się ani do zasiłków ze Skarbu Państwa, ani do kasy gminnej, czy też do Kasy Stefczyka.

Lekarze-dentyści Aleksander i Nadina ROMMOWIE

otworzyli

ZAKŁAD DENTYSTYCZNY
w Dębicy w domu „Żniwa“,
Rynek, I. piętro.

Przy zamówieniu koron lub zębów sztucznych
plombowanie i wyjmowanie zębów bezpłatnie.

Program uroczystości 10-lecia L. O. P. P. w Dębicy.

podczas tygodnia lotniczego od 14—21 maja 1933.

Komitet obywatelski, pod przewodnictwem wiceburmistrza prof. Staronia, w połączeniu z Zarządem Powiatowego Koła LOPP. w Dębicy ustalił następujący program obchodu 10-lecia LOPP.

13 maja wieczorem capstrzyk.

14 maja nabożeństwo w kościele parafialnym, poczem nastąpi pochód delegatów Kół L. O. P. P. w maskach przeciwigazowych na rynek, gdzie prof. Staroń wygłosi przemówienie o pracach i zadaniach LOPP., oraz wezwie do wpisywania się na członków. Zgłoszenia będzie przyjmowało biuro werbunkowe, urządzone na rynku. Podczas obchodu zbiórka uliczna.

Popołudniu pokaz modeli latających na stadionie i zawody. Wieczorem akademja w auli gimnazjalnej.

21 maja po sumie pokaz walki gazowej, — wieczór dancing-brycz w Sokole.

Zebrane w ten sposób fundusze użyte będą na cele LOPP., a szczególnie na wyposażenie drużyn miejscowych i wiejskich w powiecie.

Tu podnieść należy pracę instruktora LOPP. inżyniera Zielińskiego, który swoim wpływem i mrończą pracą zorganizował Koła młodzieży gimnazjalnej, a ta szerzy idee LOPP. poza szkołą po wsiach, w których uczniowie mieszkają.

Uczniowie zorganizowali dotychczas Koła wiejskie LOPP. w szkołach wiejskich w Pustyni, Garwżyłowej, Żyzakowie, Latoszynie i Zawadzie i pracują tam stale, wygłaszając referaty, połączone z wyświetlaniem odpowiednich obrazów i urządzając popularne pogadanki, pogłębiające idee LOPP. wśród najszerzej mas ludności wiejskiej. Również w Sędziszowie prowadzą uczniowie tuż zakładu pracę instrukcyjną w Kółach szkolnych i w Związku strzeleckim.

KRONIKA.

Ku czci P. Prezyd. Prof. Ignacego Mościckiego.

Na wiadomość o powtórne wybraniu i zaprzysiężeniu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, odbył się w Dębicy wieczorem dnia 9 maja capstrzyk. Oddziały spiesznej kawalerii i członków Związku Strzeleckiego przemaszzerowały przy dźwiękach orkiestry gimnazjalnej i kolejowej przez ulice miasta, rzeszście iluminowane i ozdobione powiewającymi radośnie flagami.

Po capstrzyku wiceburmistrz prof. Staroń wzniosł imieniem miasta okrzyk na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej i Marszałka Piłsudskiego, który licznie zgromadzona przed budynkiem gminnym publiczność z entuzjazmem trzykrotnie powtórzyła.

Zjazd koleżeński.

W roku bieżącym przypada 25-letni jubileusz zdania egzaminu dojrzałości przez pierwszych uczniów tutejszego gimnazjum państwowego.

W celu uczczenia tego jubileuszu zawiązał się komitet, który ma zająć się zorganizowaniem zjazdu. Na czele komitetu stoi p. naucz. Bielatowicz Franciszek.

Zjazd odbędzie się w dniu 4 czerwca br.

Jak wiadomo, gimnazjum państwowe w Dębicy założono w roku 1900, dzięki staraniom głównie śp. ks. prałata Eugenjusza Wolskiego, ówczesnego burmistrza śp. Henryka Zauderera i adwokata śp. Sydona Friedberga. Do pierwszej klasy uczęszczało w roku 1900 uczniów 55; w roku 1908 zdało egzamin dojrzałości 38. Z tych zmarło 5. Z reszty niemal wszyscy zajmują wysokie stanowiska: są księżmi, pułkownikami, wysokimi urzędnikami w Ministerstwach i urzędach, adwokatami itp.

Spodziewamy się, że miło im będzie spotkać się po 25 latach znowu w murach tego Zakładu, który dał im podstawę do uzyskania wybitnych stanowisk społecznych.

Wydawca: Koło miejscowe Związku Oficerów Rezerwy w Dębicy.
Redaktor odpowiedzialny: Prof. Stanisław Wiśniewski w Dębicy.

Walne Zgromadzenie Tow. Bursy im. św. Jadwigi.

Dnia 15 maja 1933 odbędzie się o godz. 5 popoł. w sali konferencyjnej państw. gimnazjum w Dębicy Walne Zebranie członków Towarzystwa Bursy im. św. Jadwigi w Dębicy, na które Wydział zaprasza wszystkich członków.

Pocztowcy w Dębicy na kolonie letnie dla dzieci.

Staraniem pracowników Okręgu poczt. w Dębicy utworzono Komitet obywatelski, który w dniu 7 maja urządził festyn w ogrodzie pocztowym, połączony z loterią fantową, mającą na celu zebranie funduszy na kolonie letnie dla dzieci nie- zamożnych pocztowców. Protektorem imprezy był p. starosta Celewicz.

W Komitecie oprócz pocztowców współpracowali pp. rotm. Wyrzykowski, drowa Jezierska, dyr. Kulikówna, rotm. Łomnicka, mjr. Orłowska, prof. Wisłocka. Festyn przyniósł czysty dochód w kwocie około 300 zł., które przeznaczono w całości na wyżej wymieniony cel.

O budynek dla Poczтового Oddziału Spedycyjnego na dworcu kolejowym w Dębicy.

Na łamach naszego pisma poruszaliśmy już potrzebę wybudowania gmachu na pomieszczenie pocztowego oddziału spedycyjnego na dworcu kolejowym. Oddział ten mieści się obecnie w wojennym baraku, przedstawiającym się w opłakanym stanie, grozi zawaleniem się sufitów, jest nora i wylęgarnią bakcyli chorobotwórczych, niszczącą zdrowie pracowników, zajętych tamże przez dni i noce. Grzyb niszczy podłogi i ściany, przygotowując pole dla gruźlicy; lampy naftowe, kopące w niemiłosierny sposób, mimo że światło elektryczne jest zaprowadzone we wszystkich budynkach stacyjnych, niszczy oczy i piersi pracowników. A przecież urząd ten znajduje się na przestrzeni głównej magistrali Kraków—Lwów. Jakże smutne wyobrażenie mają wstępujący do tego urzędu przejezdni pasażerowie, wstępujący tamże np., by wrzucić list do skrzynki, znajdującej się w tym urzędzie.

W sprawie Kasy Stefczyka w Dębicy.

Na liczne zapytania naszych Czytelników odpowiadamy, że śledztwo w sprawie nadużyć popełnianych od szeregu lat w Kasie Stefczyka w Dębicy nie zostało jeszcze ukończone. Sądźmy, że obawy, by sprawę zatuszowano, nie są aktualne, gdyż tak Patronat Spółdzielni, jak i władze sądowe nie będą się liczyć z wpływami możnowładców dębickich, wszelkie zaś wyjazdy i zabiegania tychże, zwłaszcza w Patronacie, skutku nie odniosą i sprawa potoczy się zwykłym trybem. Sprawy tej nie puszczamy z oka; nie możemy jednak na razie zabierać głosu z powodu toczącego się jeszcze śledztwa sądowego.

Komunikat.

Kapiele siarczane i borowinowe w Latoszynie są czynne od dnia 14 maja.

Wskazania: Reumatyzm, artretyzm, zapalenie stawów, następstwa po uszkodzeniu kości i mięśni, różne cierpienia nerwowe, kobiece i t. p. choroby, zależnie od polecenia lekarza. Na miejscu są dwa pensjonaty, a także i oddzielne umeblowane pokoje do wynajęcia. Restauracja, sklep i dwie kuchnie, t. j. restauracyjna i rytualna będą czynne przez cały czas letni. Do spacerów jest kilkuset morgowy las w górzystym terenie.

W pierwszym sezonie są ceny najniższe.

Zgłoszenia i informacje na miejscu lub u W. Krawczyka w Dębicy.

Komunikat prasowy.

Z Wojewódzkiego Komitetu do Spraw Finansowo-Rolnych donoszą, że w Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 253 ogłoszona została ustawa z dnia 28 marca 1933 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich, która obowiązuje od dnia 29 kwietnia br., jako dnia ogłoszenia.

Ustawa ta powołuje do życia:

a) przy urzędach wojewódzkich — wojewódzkie

urzędy rozjemcze do spraw majątkowych posiadaczy większych gospodarstw wiejskich, powyżej 100 ha;

b) przy powiatowych związkach komunalnych — powiatowe urzędy rozjemcze do spraw majątkowych posiadaczy mniejszych gospodarstw wiejskich, nie przekraczających 100 ha.

Działalność wojewódzkiego urzędu rozjemczego rozciąga się na obszar województwa, zaś powiatowego urzędu rozjemczego na okręg powiatowego związku komunalnego, oraz na miasta wydzielone z tego związku.

Równocześnie z dniem 29 kwietnia br., jako dniem wejścia w życie powołanej ustawy z dnia 28 marca 1933 r., traci moc obowiązującą rozporządzenie Prez. Rzpltej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw kredytowych małej własności rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 654).

Rolnicy (właściciele, użytkownicy, dzierżawcy), chcący korzystać z praw, przysługujących im z powołanej ustawy w zakresie pomocy finansowo-rolnej, winni o pomoc i stosowne informacje zgłaszać się przy obszarach nie przekraczających 100 ha we właściwych powiatowych biurach do spraw finansowo-rolnych, przy obszarach przekraczających 100 ha w wojewódzkim biurze do spraw finansowo-rolnych w Krakowie, Rynek główny 35 II. p. (Krzysztofory).

Z Wojewódzkiego Komitetu do Spraw Finansowo-Rolnych w porozumieniu z Państwowym Bankiem Rolnym, Oddział w Krakowie, donoszą, że Państwowy Bank Rolny rozszerzył swą akcję udzielania pożyczek w 4½% Listach Zastawnych przez wprowadzenie zasady, która będzie miała doniosłe znaczenie dla sfer rolniczych w tych wszystkich wypadkach, gdzie parcelacja została już dawniej dokonana, a reszta ceny sprzedażnej nie może być obecnie ściągana wskutek braku gotówki u nabywców gruntów.

Obecnie bowiem Państwowy Bank Rolny udziela pożyczek także na spłatę reszty ceny sprzedażnej za grunty już poprzednio nabyte z parcelacji, bez względu na to, czy ta reszta ceny sprzedażnej została zahipotekowana czy też nie, o ile sprzedawca ma zaległości podatkowe lub w Bankach Państwowych, gdyż listami zastawnymi po kursie al pari można spłacać podatki państwowe zaległe do 1 października 1931 r. w całości, zaległe po tym terminie do 31 grudnia 1932 r. w połowie listami zastawnymi, a w połowie gotówką, wreszcie zaległości w Bankach Państwowych po 75% wartości nominalnej.

MARJAN HOSZARD

uprawniony dentysta

W DĘBICY, ul. Słowackiego

TELEFON Nr. 38

Ceny znacznie niższe!

Droguerja i skład towarów aptecznych
Mra Stanisława Niemca

Dębica, Rynek

Telefon Nr. 14. Konto w P. K. O. Nr. 151.400.

Poleca po cenach umiarkowanych:

Artykuły kosmetyczne galanteryjne i opatrunki, Wody mineralne krajowe i zagraniczne, Syfony „Sparklet” do domowego wyrobu wody sodowej i napojów orzeźwiających.

Artykuły fotograficzne, radjowe i elektrotechniczne. Lampy i żyrandole elektryczne. Żarówki „Philips”. Ładowanie akumulatorów radjowych i automobilowych. Przybory do rowerów. Przybory do rybołówstwa. Farby, lakiery, pokosty i pendzle. Koncesjonowana sprzedaż broni, amunicji i prochu. Oleje automobilowe i maszynowe. Własna stacja benzynowa.

Redaktor naczelny: Dyr. Jan Orczykowski w Dębicy.
Z drukarni J. Pisza w Tarnowie